

Staaroperatie duurt maar kwartiertje

'Papa, ik kan weer zien!'

De bezoeken maken veel los. Als de oogdokters in de Afrikaanse dorpen arriveren, loopt de hele bevolking uit en duwt tientallen mensen, meest kinderen naar voren. 'Help hem, help haar!' Ze hebben troebele lenzen en kunnen nauwelijks meer zien, omdat ze een splinter of een vuurspetter in hun oogjes hebben gehad. Of ze kregen polio, malaria of een andere ziekte. En blind worden is ronduit een ramp in Afrika. Je kunt niet meer, je raakt uitgerangeerd en verstoten, je hele leven lang.

Eenvoudige ingreep

Zo verging het bijna Witness (foto), een driejarig meisje in Tanzania. Ook zij raakte blind. Ze had aangeboren staar. Maar het kind had alle geluk van de wereld; iemand in haar dorp ontdekte de kwaal en trok aan de bel. In allerijl werd ze naar de dichtstbijzijnde dokter gebracht, die haar direct behandelde. En wat er daarna gebeurde! Witness stond op en keek vol verwondering om zich heen, naar de felle kleuren van de bloemen en bomen, de blijgezichten van de mensen om haar heen. Ze kon weer zien! Haar brede lach sprak boekdelen.

Groter risico

Elk jaar raakt wereldwijd een half miljoen kinderen blind. Dat is één kind per minuut. Een

ongelooflijk aantal. In het Westen kunnen we daar meestal snel iets aan doen. Oogziekten hebben we goed onder controle. In Afrika ligt dat heel anders. Daar lopen nog miljoenen kinderen met staar rond, zonder dat iemand ze helpt. Er is een schreeuwend gebrek aan artsen en middelen. Terwijl de behandeling eigenlijk zo eenvoudig is, en niet duur. Een operatie duurt een kwartiertje, en kost 35 euro per oog.

Blindheid komt in ontwikkelingslanden veel meer voor dan bij ons. Niet alleen omdat kinderen iets in hun oog krijgen of ziek worden. Ze eten ook vaak niet genoeg of eten te eenzijdig, bijvoorbeeld alleen rijst. Daar zit nauwelijks vitamine A in. Wie dat niet binnenkrijgt, loopt kans een oogziekte op te lopen. En die kans wordt nog groter als de moeder niet is ingeënt tegen rode hond. Als dan ook nog geen dokter in de buurt is, kun je zomaar blind worden. Voorgoed.

Wereldwijde aanpak

De Wereldgezondheidsorganisatie WHO wil hier wat aan doen. Blindheid is immers meestal helemaal niet nodig. Nog voor het jaar 2020 zouden alle kinderen met een oogziekte geholpen moeten worden. Ze kunnen dan gewoon naar school, en hoeven niet meer bang te zijn dat ze als blind kind worden uitgebuit of zelfs

misbruikt. Ze kunnen van het leven genieten en zich verder ontwikkelen, zoals elk kind dat zo graag wil.

De Veenendaalse stichting Dark & Light Blind Care trekt zij aan zij met de WHO op om deze plannen te verwezenlijken. De hulporganisatie werd 26 jaar geleden door een Nederlandse oogarts opgericht en heeft inmiddels veel ervaring in Afrika en Azië opgebouwd. Voorlichting over oogziekten kan al veel helpen, evenals het trainen en opleiden van plaatselijke artsen om een betere diagnose te stellen. Verder trekt ze met mobiele klinieken naar afgelegen streken en deelt medicijnen, vitaminen en vaccinaties uit.

Dark & Light Blind Care is afhankelijk van giften. Meer informatie: www.geefzicht.nl.

Dark & Light Blind Care,
Veenendaal

T (0318) 586 358
E info@darkandlight.org
I www.geefzicht.nl

